

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Appendix. Avctor Pio Lectori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

769

et abepta est. MAE. Tunc estis etiam philosophi duximus. Sed
negantur. ut in antiquitate etiam iustitia, sed tunc non auctoritate
propositum est. PTR. Disputatio omnia. MAE. Si
omnes voluntates a voluntate, ut videlicet, et naturaliter habent
voluntatem; vix vero ipsi sentient, secundum dum voluntatem in sola habitudine humanam habebit Deum
voluntatem; neccelle est ipsos modo velim pri-
pia sua sequi, alia cum nostra natura cum ipsa voluntate naturali secundum folia ambiuntur. Et
cetera ita, ut contemplatione & doctrinam de tua
dispensatione fidem esse reperiant. Proteri, si senten-
tia. Sed si non eis, qui aliquo modo, sed qui tempora
duas voluntates dicuntur, ambo sentient et
cun autem hi duas voluntates, quia falsa propon-
attributione, igitur qui hanc attributionem detinunt,
anathematizant contra te patrocinantes. Rursum, si secundum
propositionem, quam defendunt, voluntates ferae
infernorum personae; igitur qui duas voluntates docent
quamvis errantes propter attributionem, fecerint
et perfonas item, quas secundum duas voluntates infer-
secundum hanc propositionem distinxerunt, et quic-
quer fictionem vnuis in duas personas. PYN. Quod
autem partes, non dixerunt nolunt enim voluntates
quam in te Christus formatus & expressit. MAE. Non
quidem nostram. PYN. Igitur non illam, quam p[ro]p[ri]a
met, expedit per humanam, sed quam intercedere
dum attributionem. MAE. Quandoque finit
dixerunt, eum sicut episcopum naturam nostram p[ro]p[ri]am
nitione ipoforum, repertus. Christus habet nam
fam naturam sola attributione, secundum illud verbum
(de voluntate) & hoc verum erit (de nostra) ratio
de hoc salutis, & illud. PYN. Quod igitur, cum dico
eam, que id est, in forma & corpore, dico
"ipsam, quam natura met, significantem. MAE. Maxime. PYN. Quomodo hoc ait? Max. Quoniam
totus Deus cum humanitate, & idem rex hominum
diuinitate, ipse, et homo, in le & pe se, humanitatem
ad imitacionem ipsius exhibens, vnu in remun-
quam in diem & principem salutis nostra mutu-
ta, eam, qui noluit, sp[iritu] ad Deum accedit, ita ut nihil velimus prater quam quod ipse vult. Tu
illi non prauo proposito, neq[ue] malitia nup[er]i doc-
xerum; sed quod velle sic vnu in summam deci-
ter. MAE. Si hoc sententias concedatur, an non
& veritatis tibi deinceps, quod datum impinguo
pertinet, dictur sunt, et non modo proponi, ne pro-
p[ro]p[ri]o, vnu natum dicere, sed quod vellet, non te
vos, ex tua voluntate, summaria vnuorum per ea
monitare? armis, n[on] ipso, contra ipsa illa
Daud contra Goliat, vntetur. Ecce quae modus
qui dicitur vnu voluntate in eadem voce, & senten-
tias cum ille incident. Sed quid hanc vnu voluntate
appellent? & quoniam et humana voluntates
assignare. PYN. Autem est ergo vnu voluntate
camus nos (sentientiam). MAE. Sentientiam regi-
nat a sentientia: & si dimittitur, erit sentientia, non
qua prototypum substat. PYN. Sentientia non est
stabilita. MAE. Si non est substantia, et qualitas, non
qualitas ex eius qualitate, si tunc non potest, quia
alio esse gnomem (id est, sententiam). PYN. Gnomus
(id est, sententia) nihil aliud est, q[ui] quandocumque
est esse definit, videlicet modus vere. MAE. Modus
vitae, verbi gratia, vita ex virtute, aut ex vice ex
ne ex electione, an non? PYN. Ex electione certe
MAX. Volentes igitur & consilientes eligunt
lentes, & sine consilio. PYN. Procedunt vero
consilii capientes. MAE. Ignoramus nulli dicitur. Et
voluntas aliquis modi, que secundum habendum
adhaeret alicui vere bono, aut exstincto bono. PYN.
Recte definitionem partis (Cuius) explicabit. Max.
recte facta est explanatio definitionis, prius quoniam
non potest dici sentientia voluntas, quoniam non
potest ex voluntate voluntas prodire & maneat Deinde

* Xerxes
602.170.

* vir al.
+ d[omi]no
+ p[ro]p[ri]o
+ t[ri]plicite
+ et al.

* d[omi]no
+ p[ro]p[ri]o
+ et al.

* Galat
601.
* d[omi]ni
602.
* in d[omi]ni
270.
* Natura
p[er] h[ab]itu[m] 270

* 250.1.
602.170.

Disputatio S. Maximi

771

multe discussione. Namque, quod dicitur, est in aliis, ut etiam in aliis, et in aliis. Et istud in aliis, quod dicitur, est in aliis, et in aliis. Et istud in aliis, quod dicitur, est in aliis, et in aliis. Et istud in aliis, quod dicitur, est in aliis, et in aliis. Et istud in aliis, quod dicitur, est in aliis, et in aliis.

Fingularum percurram, turbam aggregata ferim, videnti octo significazioni in hoc nomine sive scripturam, & sanctos patres obseruam. Necrum aliiquid commune, aut particulariter ligat, sed ex iis qui prius dicta sunt, aut ex iis, que sequuntur, tenuerit, qui loquitur, normam & regulam accipit. Quod obrem non potest fieri, vt humilmodi monachus tum rei significante adhibeat. P.Y.A. Quoniam enim potest, quod multipliciter dicunt, voluminous ad significantem formam: M.A.X. Ut igitur impeditus huius habet magis patebit, alter etiam conuenientem talitem confidentem. P.Y.A. Si placet, consideremus. M.A.X. Qui niam voluntatem dicitur facultatem electionis, fidei gnomi, iure libere percipiatis; vel si aliter canat vocare eis liber (non enim de hoc contendimus) aut diuinam, aut angelicam, aut humilim hanc dicere cogentur: Sed in primis, quodcumque horum dixerint, naturalem dicunt, quidam voluntas quoddam, eorum naturam significat; atque ita, quod cum methodo distinctione refutem, hoc per metoden resolutionis probabilem consummatur. Consequitur vero, si dicent diuinam voluntatem esse, Dilectissima natura esse Christum agnoscere; si vero angelicam, neq; Deum, neq; hominem, sed naturam quantum agelicam, si autem humananum, hominem ransum & secundum alterius potestati ostendunt. P.Y.A. Cumnebam absurdum in diuinitate, neq; gnomico, neq; naturali voluntate dicunt, sed alii ineffici nobis cum habentes. M.A.X. Haec habitabilis in nobis existimat, ex natura. P.Y.A. Ex natura. M.A.X. Rursum ergo artis revolutionis naturalem voluntatem dicunt, habens eis proficit circumspectio iste, & qualitas habitus operam efficit & promulgatim: ut ipsa disciplina & precepta habeat Christum, & illis tenet voluntatis & promptitudinem. Cur ignoramus Neftorium, cuius ratio & sententia ardenter adhaeserit? Quodantes, vnam voluntatem dicunt, illa qua Neftorium trahuntur, etiam expositio, quam ipsi voluntatis, que declarat, Neftorium proferit vnam voluntatem in duabus personis ab ipso facta. Ad hanc, confirmationis facilius esse voluntatem naturalem, debet in effici, osteticam, aut praeter naturam, hec hypostaticam esse dixerint, est ignis quidam filii via voluntatis, quam patet, haec potest enim voluntatis significare, ut patet naturam, oculum, immunitate subtilitatem eius docebat, hincque quod secundum naturam, ab iis interire, que patet naturam. Hoc autem libertatem quis interrogaret: Deus vniuersum & patet, vnius pacis, an quatenus Deus est? si quatenus patet, aliena voluntas praeter voluntatem filii, non unigenitus filius. Si vero quatenus est Deus, Deus autem est Dens item spiritus sanctus, igitur concomitantem esse naturam, id est, naturale. Rursum si voluntates patres, quod est vna voluntas, uti voluntates Christi & humanae sint unus natura, cunctam autem esse harum substantiam. Quomodo ergo quam implicant, autne patres sequi Auctoritate, si voluntates ipsorum filios Patres differentes naturae vna voluntate non dignoscut, neque dicuntur; ne illi est ipsius vel vnam voluntatem non dicunt, naturalem in Christi differentiam, non dicere, vel si dicunt, non dicunt, vnam voluntatem non dicere, naturalem non dicere, ipsos ad normas & regulas Parvum dimicant, Auctoritate, ut sententia iedem magnifici & doctores, non etiam multis voluntates, ambanum vel substantiam, non est ipsos aut dicere, ambas naturas sicut non habens communiter vnam voluntatem, aut haec dicere, primum legib; & decretis Patria pugnat. P.Y.A. Valde & concisa ratio demonstrat: implicata esse voluntatem cum omni cognitione adseritam. Sed quod

Capitulum
Tercium
parte, 601.
770.

770.

dicimus, si quidem hoc etiam auctoritate Patrum demonstrare conantur. **M. A.** Sivocare volunt patres eos, qui dividunt & confundunt diuinam & economiam (id est, divisionem) datus eis, omnes enim viam voluntatem opinari sunt; cum tamen maxime inter nos in impietate disceptent, si vero patres Ecclesiæ vocant, nequam eis hoc concedemus; nam viam tantum ex illustribus & nouis apud omnes, producent, ut & nos in die illa, cum nolla diuidatur, & Christus nos inservient, cur vocem probaverimus, quod totum instrumentum incautum exultum diluvit, exceptum possumus, in omnibus patris opinione recentioris saeculo. **P. Y.** Quid igitur est, quod nisi Greg. Theologus: Velle enim illius in nulla re etiam Deo contrarium, totum despiciatur, non est hoc contrarium diabus voluntariis? **M. A.** Nequaquam contra, magis hoc, quam cetera alias duas voitures ostendit. **P. Y.** Quo modo hoc ait? **M. A.** Si enim inflammatio inflammatum & inflammantem secum inferat, & refrigerato reficerat & refrigerato est, ambulatio ambulante, & ambulante; alijsque actione, & quod alijscit intelligentia intelligantur. & si est omnibus; et non enim potest habitudine fine habentibus, sed habitudine in intelligi, aut dici; si consequentur despicere & despiciuntur. Præterea, si voluntatis despicio contra diabos voluntariis, sicut iñ finitum, despicere etiam naturæ etiam contra diabos naturis, utroque enim plus nullus Gregorius idem verbum desicationis. **P. Y.** Demonstratum est, dictum patris Gregorii magnopere concire cum diabos voluntariis sed opereretur demonstrare concordare cum hoc alterum Gregorium, qui Ecclesiam Nyssinem claram & illustrarem reddidit, si dico enim eum pro una voluntate lenientem, et quod de Domino dicitur: Anima vult, corpus tangit, utrilibet fugit passionem. Aut enim, dictum patrem Gregorium, velle animam dominum voluntate diuina dominicata, cum ipsa anima secundum hypothesim viret. **M. A.** Ignatius eadem consequitur, ut corporis dominæ factio tangit, eritque, eum opinionem diuinam rectiliter, quod enim ipsi de anima domini dicunt, cum aliis ad corporis trahatur, per ratione orationis prolatas in summi et exortis detinendis. **P. Y.** Magna perplexitas & breuitate blasphemiam huiusmodi interpretationis probasti. Quod vero dicimus de in auctoribus, quia ex magna Athanasio productum ex quibus una est haec: Mens Domini nondum Dominus, sed appetitus, vel voluntas, vel energia ad similitudinem. **M. A.** Erabam quoque auctoritatem contra fe iste. Quomodo vera ratio in omnibus quadruplicem virutem argumentis plurimad eos ipsos confundit. Nec enim sic vincimus veritas inops erit, ut propria anima indegit aduersus adversarios. Si enim, ut pater ait, mens Domini nondum Dominus, aliud omnia præter Dominum est mens eius; hoc est, non nostra Dominus, sed Deus, mens Domini est, qui secundum hypothesim facta esse inus creditur, idque ex eo perspectum, quod subiunxit: eam esse vel appetituum voluntatis, vel energiam ad aliud quid; pro regula vobis ad hanc vere philosophi philosophorum Clemente in sexo libro Stromatum, qui Hæc id est, appetitum, definit esse mentem appetitum, at vero secundum id est voluntatem, appetitum ratione concorrentem, aut appetitionem de eoque tam energiam vero ad aliquip dicit hic dominus docto (Athanasius) quia ad omnia, que ab eo sibi sunt, ut Deum decebar, anima intelligens & ratione, secundum hypothesim plurimam virtutem. **P. Y.** Reuersa quibus argumentis videatur pietatem oppugnare; ita ipsi nihil scientes adiunguntur, oportet autem & aliam auctoritatem, quam ex eodem patre assertum, examineare, ne illa eiuscmodi adiutari veritatem inclinatur. **M. A.** Quae ista est quod ignoro enim. **P. Y.** In qua aut admittit adest et Naturæ est ex muliere, qui ex prima formatione eti formam hominis erexit & excircuit in ostensione cuius, sed sine vel materiali carnalibus, & sine huma-

naturis. **M. A.** Et quid enim tu te ipsum non dicas deus patrum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Et tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum? **M. A.** Secundum quod est secundum suam voluntatem, tu te ipsum? **P. Y.** Te ipsum?

Item 602. ἐπειδὲ δε καθικαὶ μάταιοὶ Φύσις, καὶ οὐδὲ τὸν πόνον, καὶ τὸν δέρζοντα
 λαγόδοντα στόλον, ἀλλὰ πάντα μίσθιον αὐτοῦ τὸν ζωγόνοντα, μίσθιον
 τοῦ θεοῦ τὴν φύσιν τοῦ θεοῦ, μίσθιον τῆς φύσης τοῦ θεοῦ, μίσθιον τοῦ πούλου πάντας. Πάντας, ἢ στολὴν πούλου, ἡ οὐδὲ πούλου, ἀλλὰ τὸ
 μίσθιον τοῦ θεοῦ τοῦ Χριστοῦ τὸν ζωγόνοντα τὸν θεοῦ πάντας, οὐδὲ πούλου πούλου,
 ἀλλὰ πάντας μίσθιον πούλου οὐδὲ πάντας τὸν ζωγόνοντα τὸν θεοῦ πάντας, οὐδὲ πούλου πούλου,
 ἀλλὰ πάντας μίσθιον πούλου, ἀλλὰ πάντας μίσθιον πούλου τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,
 ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας, ηγέρησθαι τὸν πόνον τοῦ θεοῦ πάντας πάντας,

quia natura eius est διαβατή (id est duplex) sium daturitate fint, & dicantur, sed potius, qua via esse ei possit, ναitem est & dicitur eius natura, sed ut omnia piæterem, quae de hoc dici poterant: cum vnius operationem dictis, quamnam iliam viam dicere possumus, an humanam, an neutraru: Atque fuit in domo dicitis, Deum merum dicitis Chilonium; si humanam, nequaquam Deum, sed hominem meum facitis; si neutrum habutum, neque Deum, neque humanum, sed potius Chistum traditis non essem. Pr. Cum dicimus vnum operationem diuinatam Chiloni & eius humanitatem, non dicimus hanc in eo distinctionem nature, sed modo vniuersi. Si, vt vloqumini, ex vniuersitate operario, ante rationem operari, vacabat operatione, & per vim fabricandam modum, vt velut est opinio. Accursum: si ex vno accionis operario, pater autem & Spiritus tandem non sunt vno secundum hypothesum cum carne: ignorantur fuit operarios: si non operarios, ergo neque factores, & non dicamus, omnino non esse. Presertim quod ipsius vni habitudo est, & non nos: habitudine dixeris, & est operario Christi. Deinde necclesie voto, & crearam aut non crearam esse dicitur: si quidem penitus intermedia est inter cream & non cream. Si crearam dicitur, solam natum creare indicat (operatio creata); si non crearam, solam naturam non creatam signabit, oportet enim omnino monitu-
 turis concordie. At quomodo fieri potest, vi non creata & qua corporis est, operatio sit non creata, & non principio, & tunc infinita, & creans, & confirmatione natura non creat & principio carent, operatio creata, & corporis, arque terminata, & quo id datur, ne diffidetur quod, confidetur. P.T.R. Neque eos, qui effectuum opatum Chilum dicunt vno operationem esse, approbas, & confidens. Max. Alio-
 alia actione effectus est, non vnu, sicut in gladio demonstratum est, eti quod enim copulare sunt inter operatio ignis & operatio gladii, videtur tamen euenire ignis vitionem, & ferri effectum scierimus, quem non finit sciencia inter se in sectione lata, & longa, &
 effectus, sicut alius est, & effectus celorum terrae, aliis aliis, non potest igitur dici vnu effectus, nisi fixa & soliditia. Quare si invenies in effectuum operari Chilum vnam operationem tradidisti, vel vnu etiam ab aliis tradidit, vel propter infinitas actiones infinitas quoque operationes. Tertium non est nobis quidam operibus, nec enim loquimur de his, que sunt in Chilum; sed de his, que sunt in Chilum ipso, a divisione naturali sub hanciarum Chilum, an imperficiens vniuersitatem remansit, an perfecta, & i imperfectis, ut sic existent in nature imperficiens, si vero eius imperficiens remansit, an in ipsa ratione constitutio speciatitur operario, an extra, sed quod non sit operatio naturalia ei in, qui sunt extra, ex eo conflatur, quod fine operibus pertinet, & fine operationes aeternam naturam non possunt, neque cognoscunt naturam, ex istenam, que ratiocinari que naturaliter operatur, probatur illa quod est in statu, Quod vero non resipientes ad operem, nam operationem, a robis in illarum hinc existit, sed ad rationem naturae subtilitatem tam tam, fidem certam facit, quod caputa, & cruram benevolo & liberali simili a vobis sucepta ferre, & operibus vnam (operationem) cum tradecet, & conseruatione dixit operatum esse divina & humana, & cum scriptura & sancti patris pugnat, sed conseruatione ipsa & orum, que facta sunt: nulis crimis, in naturalibus suis manet, apta natura concordante, non enim igitur calidius & refrigerans; neque refrigerans & calidius; neque fecundata terra & herba, neque humidificata aqua & lucca. Si igitur multum docetur, quo modo non horribiliter vnde in carnatum, & fecundum substantiam figuram miracula, & positiones, que ratiocinare naturam impo-

natu ram simili secum talem induerit, siquidem ratione operationis sua substantia est definitio omnis naturae. Et non solum hoc, sed cum apollo: Quod facta sunt: omnia noua, nihil aliud dicit, quoniam: Ex operis vestris, vestrum potestatis sit. Sive vero noua qualitas est, non vnam operationem declarat, sed nouam atque aliam modum demonstrationis operationis naturalium Christi, conuenienter modo arcu manu circumcidens iugularum Cervarum, ut et ipsi, nouam arque admissibilem, ac utrumrum eorum generos conuersationem eius secundum humanitatem ac modum recipere communicationis secundum unius explicabilitatem & arcu manu. P.R. Nec Denuntiatio vnam operationem de ceteris M.A.X. Minime invicem contra vox ipsa quadam circuitione per numerus ueritas carum operationes tradidit, negans enim immixtum nihil est medium in Christo. Sicut uero operationem declarat, aliam operationem prout optimam Patri, habet Christus, ut Deuteronomio, operationis erit filius, quam pater habet optimam Patri non est theandrica (ad eum, Deuteronomio) quaerum naturam deuincire signat & confundit operari, que naturam est, naturam tantum, & chora naturalis eius est. Et qui huc differunt & commensuratur, aliud genus esse qualitas, aliud quantitas dicunt. P.R. Neque quantitas, neque qualitas remittat, sed ferentia. M.A.X. Miror, quomodo iusta et hoc dicere, quid distinguere in effectu opponant? P.R. Quod non est. M.A.X. Quid uero nominis P.R. virtus. M.A.X. Igitur non est substantia noua, sed qualitas. Quoniam obo autom si de via operatione accipiantur, non hunc dominare rationem hanc ratione fidei & religione paribus reprobantur. Omnes enim communiter placuerunt & docuerunt, que sunt enim substantia, in iusdem esse operatione, & que sunt eadem operationis, eiusdem substantie, & que substantia differentia, difference in operatione, & tanquam illa operatur one, substantia quoque difficit. P.R. In Theologia dictum est a patribus, non uenit nomina. Vnde non fuit mentis veritas ea, quia Theologia dicta erant ab ipsis, ad personam mandata, & huiusmodi abdicatione inducere. Erratus: Si non est contumia theologiae de Filio cum Patre, nec eni' exinde fabriqua: quoniam ratione differenti, natura etiam non differunt. Acurritus: Stupit in incarnationem nisi filium cum Patre, predicatorum dimitimus. Ille: Pater meus visque modo operatur, & operari item illud: Quod videtur Parcum facient, heretici similes facit? & illud: Similiter non credam, operari meis credere: Et: Opera, que ego facio, omnino perhibent de me? Et: Sicut Pater tu' omnino, & Filius, sic Filius, quoque uult, uincere! Hoc enim non solum esse eiusdem substantie cum Pater, nam post incarnationem demonstrari, sed etiam operationis. Erratus: Siproniencia a proportione eorum, que sunt opera tu' Dei, haec non praudentia non solum est Patre & Spacio facta, & Filius, etiam post incarnationem, et ignorante operationis cum Parce etiam post incarnationem. Erratus: Si miracula sunt opera deitatis, et in modis cognovimus eiuidem substantiae eis cum Pater, ergo ex eadem operatione demonstrari et eadem cum Patre substantie & eis Theologos, & iuncta cum Parce etiam post incarnationem. Erratus: Si inest in Deo secundum substantiam operationem, que: nomen condit, et hinc est etiam de illa

P. 602.
 T. C.
 G. PATER
 601.270.
 T. GRAMMI
 601.270.

570.
 172.
 571.
 172.

^{*} πούτιν
δέ οὐκετε,
Μαξ. 270.
^{*} αφίσης
τε 170.

καὶ τὸν διάγενταν διάχωτον πάντα θέας, καὶ αὐτῷ θεόνταν
τῶν απόπτωσε γεννημένους λίθειαν. * Μαζί μὲν οὐδὲ Γρη-
γορίου ὁ πατριάρχης ἔπειτα Επειδὴ ἡ * σπέρματος ἀ-
γαθὴ πυγμαῖος, καὶ τὸ σκληρότερον συμβαθεῖσθαι καὶ καθ-
ῆσθαι.

Ἐτ τούτῳ διὰ τὴν μερολογίαν τοῦ θεοῦ γράφει Οὐρ-
ουρος πάπα, τὸν πατριάρχην εἶπε προτ, κατέρρευσε μὲν τὰ
τῆς απόπτωσες καθίσταντα διγυμάτια, τοιωτες δὲ ταῦτα διέτη
σφραγίδες μεταστήθειας τῆς αρχῆς, καθόπιν, καὶ διατρέψας σφρα-
γίδας, κατεπικράτησε παραγόντα διαγέλλην Θεόν, καὶ τοὺς Θεό-
μάτιν λεῖψε Χρεῖαν. Ἡ δίδεικη τὸν στὸν αὐτὸν τοῦ αἰώνων
Αὐτοῦ.

794
inde, ut videam faciem sanctissimi Papae, tique ma-
dam libellum eorum, que abilude facta est. Mi-
ximus & Gregorius patrem dixerunt: Quin-
quidem tua propositio bona est, & Ecclesia vult, se
fiat.

In hac ergo celebrissima Urbe Roma cum aliis
nobiscum, prouulium praefuit, dominante de qua
tāmpie expositione; leque per reclam profutum
cum laude Catholica & Apostolica Ecclesia con-
xit, gratia & cooperatione magni Dni, & Saluatoris
nolui. **Iesu Christi**, cui gloria in tunc fructu.
Amen.

ΤΕΛΟΣ

FINIS.

VARII.